

satte retning, plus at jeg tror ikke på, at de forskellige kommuner rent faktisk vil påtage sig denne opgave.

Formanden:

Fru Anne-Marie Meldgaard, og så tror jeg, det er hr. Anders Mølgaard som ordfører.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Man kan jo konstatere, at der er et par partier her i Folketingssalen, som ikke har stor tiltro til, at kommunerne kan løse den opgave. Det tror jeg faktisk de kan, og jeg synes ikke, at man her, inden det bliver til noget, kan sige, hvilken vej det skal gå. Jeg synes, man har erfaring for, at når man får så stor en opgave, så løser man den også.

I forlængelse af den manglende tiltro til, at de vil bruge de sprogcentre, vi har i dag, ville det da være oplagt, hvis man kommer i den situation, som fru Anne Baastrup beskriver, at man i stedet for at sætte et kæmpeprojekt i gang benytter sig af de sprogcentre, vi allerede kender, og sørger for, at den udbygning, der skal til, sker via de centre, vi kender i dag.

Jeg oplever sådan set den dér magtkamp mellem amterne og kommunerne i dag om at få denne arbejdsopgave som et spørgsmål om, at man gerne vil have den. Derfor kan jeg ikke se, at de negative tendenser, der ligesom går igennem salen nu, skal have grobund, for jeg tror ikke på, at den fordeling, som jo sandsynligvis finder sted via indenrigsministeren, vil medføre, at der sker den store flugt til de store byer, som vi har set i de senere år.

Anders Mølgaard (V):

Det er såre logisk, at den klart vigtigste forudsætning for, at man kan blive integreret i en ny kultur og nation, er kendskab, ja, endda helst fortrolighed med sproget. Det er banalt, men ikke desto mindre en kendsgerning. Her hjælper det ikke at springe over, hvor gærdet er lavest.

Det er også bydende nødvendigt, at vi hæver ambitions- og forventningsniveauet med hensyn til flygtninges og indvandreres evner til at beherske det danske sprog. Alt andet er efter min mening ren pseudohumanisme, som naturligvis i det lange løb ligner en bjørnetjeneste.

Det centrale mål for Venstre er at styrke undervisningens kvalitet og effektivitet. Det er og bør være krumtappen i denne diskussion, og

så må midlerne, herunder den efter min mening meget overophedede diskussion om kommunal eller amtskommunal kompetence, være af klart sekundær karakter.

Det altafgørende er altså at nå en markant højere faglig kvalitet i undervisningen af indvandrere og flygtninge. Det er det centrale. Derfor kan vi varmt støtte lovforslagets krav om fastsættelse af bindende regler om undervisningens indhold, omfang og tilrettelæggelse. Der skal selvfølgelig også fastlægges klare mål og delmål for undervisningen på de forskellige niveauer. Det kan vi klart tilslutte os.

Det er også naturligt, at der skal være mulighed for sprogrøver. Hvis vi skal opnå et mærkbart kvalitetsløft af undervisningen, er det nødvendigt, at der skabes grundlag for etablering af meget homogene hold, og der er jeg enig med flere af de tidligere ordførere, der påpegede lige præcis det koncise krav, at deltageres faglige forudsætninger er direkte sammenlignelige og på samme niveau. Det er meget klart utilfredsstillende for alle parter – det er et rent taberspil – at analfabeter i dag kan sidde på hold med f.eks. indvandrere og flygtninge med en akademisk baggrund.

Med hensyn til opgavens placering har vi på det sidste oplevet nogle meget skarpe fronter, synes jeg. Det er da også tankevækkende, at Folketinget så sent som her i 1986 flyttede kompetencen fra kommunerne til amtskommunerne, fordi man ønskede en bedre kvalitet. Nu ønsker regeringen at flytte opgaven fra amterne tilbage til kommunerne med samme kvalitetsbegrundelse. Altså et skridt frem og et skridt tilbage. Livet er underfundigt.

For Venstre er det eneste afgørende behovet for et markant kvalitetsløft. Det er det, vi skal fokusere på, og det mener jeg vi alle sammen er bedst tjent med. Hvis ministeren virkelig under lovens videre behandling kan dokumentere, at vi kan opnå en mærkbar kvalitetsforbedring ved at flytte opgaven fra amterne til primærkommunerne, vil vi selvfølgelig fra Venstres side være villige til at drøfte det og også være lydhøre, men det, vi forventer, og det synes jeg er legitimt, er altså mere dokumentation. Det savner vi.

Venstre vil også under udvalgsarbejdet interessere sig meget for antallet af sprogcentre og også sprogcentrenes størrelse, og flere ordførere har også været inde på den problemstilling, og det har vi stor forståelse for. Her skal vi tænke os gevaldigt godt om. I Venstre vil vi også lægge